

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਬਾ ਅਦਾਲਤ, ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ—ਅਪੀਲੈਟ।

ਬਨਾਮ

ਭਗਵਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ , — ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1965 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 624.

27 ਸਤੰਬਰ, 1965

ਪੰਜਾਬ ਪਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ (1913 ਦਾ I)- ਐੱਸ. 15—ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਤੋਹਫੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ—ਇਕ ਭੈਣ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚ ਰਹੀ ਹੈ—ਦੂਸਰੀ ਭੈਣ— ਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਪਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਚੌਥੀ ਧਾਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮਰਦ ਅਤੇ ਔਰਤ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਔਰਤ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ, ਭਰਾ, ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਪਤੀ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਤੋਹਫੇ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਭੈਣ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਚੌਥੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਜੈਨ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ II, ਅੰਬਾਲਾ, ਕਰਨਾਲ ਵਿਖੇ ਕੈਂਪ, ਮਿਤੀ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਲਾਂਬਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, 1 ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਲਾਸ, ਪਾਣੀਪਤ, ਮਿਤੀ 26 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਕੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। 17160.83 ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣਾ ਚਾਹੇਗੀ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਖੁਦ ਹੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਗਾਊਂ ਰਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਰਡਰ, ਭਾਵ, 26 ਮਾਰਚ, 1964, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜੇ ਐਨ ਸੇਠ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰ ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹੈ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਗਵਤੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਸ਼ਨ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਤੀ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਜੈਨ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਰਨਾਲ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 26 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ।

ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ 72 ਕਨਾਲ 8 ਮਰਲੇ ਵਾਲੀ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਮਲਕੀਅਤ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਗਵਤੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਹਤੀ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਭੈਣਾਂ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ, 19 ਜੁਲਾਈ, 1960 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਹਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। 30 ਮਈ, 1962 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਹਤੀ ਨੇ 144 ਕਨਾਲ 16 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰ. 2 ਨੂੰ 16,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, 12 ਜੂਨ, 1962 ਨੂੰ, ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਗਵਤੀ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ, ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਵੰਡੀਆਂ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਡੀ. 2)

ਕੀਤਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ- ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅੱਧਾ ਅਣਵੰਡਿਆ ਹਿੱਸਾ ਰੁਪਏ ਲਈ 11,500 ਹੈ। ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 5 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਗਵਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ 21 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਕੀ ਅੱਧੀ ਜਾਇਦਾਦ (72 ਕਨਾਲ 8 ਮਰਲੇ) ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਹਤੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ 30 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮਈ, 1962. ਉਸਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਤੋਂ ਦੋ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਰੁਪਏ 16,000 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਸਿਰਫ 12,000 ਲਏ ਸਨ। ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਗਵਤੀ ਦੇ 'ਦਾਅਵੇ' ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ: -

- (1) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ?
- (2) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?
- (3) ਕੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਮੁੱਲ ਦਾ?
- (4) ਰਾਹਤ?

ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਗਵਤੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ 17,160.83 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਗਵਤੀ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕੋਈ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਗਵਤੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ. ਸੇਠ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡਣ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਪਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਇੱਕ ਔਰਤ, ਅਰਥਾਤ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਵੇਸਟਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੱਖਰਾਪਨ. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਤੱਥ ਦੀ ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ. ਸੇਠ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਸੀ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਹਾਲਾਤੀ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸੂਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਣਵੰਡਿਆ ਹਿੱਸਾ 16,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬਾਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਣਵੰਡੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ 11,500 ਵਿਚ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਗਭਗ 5,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਛੂਟ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਵੰਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਯਕੀਨਨ, ਇਹ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਬਾਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ 16,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਭੈਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਹਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸੀ। 1960 ਦੇ ਐਕਟ X ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਪਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਵਿਅਕਤੀ: -

“ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਜਾਂ ਧੀਆਂ ਜਾਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਜਾਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ।

ਦੂਜਾ, ਭਰਾਵਾਂ ਜਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ;

ਤੀਜਾ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ;

ਚੌਥਾ, ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਵਿੱਚ;

ਪੰਜਵਾਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ।

ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਨੇ ਚੌਥੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੀਮਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਧਾਰਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਜਾਂ ਮਰਦ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਮਰਦ ਅਤੇ ਔਰਤ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“(2) ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, — ਉਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ

(ਏ) ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਧੀ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ - ਖਾਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, -

(i) ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਜਾਂ ਭਰਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ;

(ii) ਜੇ ਵਿਕਰੀ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਧੀ ਦੁਆਰਾ, ਮਾਂ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਜਾਂ ਮਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;

“(ਬੀ) ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਣਤਰ,-

ਪਹਿਲੀ, ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਧੀ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੀ, ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਭਰਾ ਜਾਂ ਪਤੀ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿੱਚ।

ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ. ਸੇਠ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਮਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਉਪਬੰਧ.

ਦਲੀਲ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾ ਵੈਸਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਭੈਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਭਰਾ ਜਾਂ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਔਰਤ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ। ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਸਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ. ਸੇਠ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਕਰੇਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਹਤੀ ਦੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਵੇਸਟਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਵਿਕਰੇਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਹਤੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਧੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦਲੀਲ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਗਲਤ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਹਤੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਗਵਤੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਹਾਲੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਈ। ਦੂਜੀ ਵਾਰ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨ ਵੀ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਹਾਲੀ ਨੇ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਵਿਚ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਹਤੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਗਵਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵੰਡੀ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਹਤੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਗਵਤੀ ਨੇ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਰਦ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਭਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਹਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦ "ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ" ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹਿੰਦੂ ਜੇ-ਇਸਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਫੋਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਜੋ ਪਿਤਾ, ਭਰਾ ਜਾਂ ਪਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਾਂ ਮਰਦ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਅਤੇ "V ਸਿਰਫ ਇੱਕਲੇ ਮਾਲਕ, ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇਕੱਲੇ ਔਰਤ ਮਾਲਕ, ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਗਵਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। -ਸੈਕਸ਼ਨ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਹੋਣਾ।

ਦੇਬੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੈਂਬੇਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1), ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ: -

"ਉਪ-ਧਾਰਾ (2), ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।"

ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਜਿਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਸੀ, ਉਸ ਵਿਚ ਇਕ ਤੱਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਆਈ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਹਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਭਰਾ, ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਵਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਗਵਤੀ

ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਿਕਰੇਤਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ, ਭਰਾ, ਪਤੀ ਜਾਂ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ। ਇਹ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਗਵਤੀ, ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ।

ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ. ਸੇਠ, ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸੰਪਤੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਗਵਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਗ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਬਾਰਾ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਗਵਤੀ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਡੀ.ਡਬਲਿਊ. 5, ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੋਹਫੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਘਰ ਸੀ। ਉਸ ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਤੋਹਫੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਹਤੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਗਵਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਾਤ ਨਿਹਾਲੀ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਗ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਸਰਲ ਦਾਤ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਹਤੀ ਅਤੇ ਭਗਵਤੀ, ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅੱਧੀ-ਅੱਧੀ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਲਾਗਤ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਅਪੀਲ, ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਪੁਨਮ (ਅਨੁਵਾਦਕ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜਿਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏਗੀ।